

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 187.

Trettende Session.

47de Mode.

Løvedagen den 30te November Kl. 7½ Aften.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Jeg drifter mig ikke til at sige, hvorvidt det skulde være en uforenelig Bestilling, at have paa samme Tid at gjøre med Redningsvæsen og Strandingsvæsen; derom skal jeg derfor ikke udtale nogen bestemt Mening; men saa meget forekommer mig dog ganske klart, at der ikke er nogen principiel Modstrid derimellem; thi Spørgsmaalet om Redning opstaaer først, naar en Stranding har fundet Sted, og det, at Bjergermandskabet er de første Folk, der have med Strandingen at gjøre, er en Selvfølge; selv om de ikke ere ansatte i Strandingsvæsenets Tjeneste, ere de fortrinnsvis henviste dertil. Ligesom jeg før tillod mig at bemærke, at Redningsbaaden umuligt kan frie et Skib fra at strande, saaledes kan den heller ikke lettelig indlade sig paa at bjerge Godset, og i alt Fald vil den ikke blive anvendt dertil, saalænge der er Menneffelig at redde; det troer jeg at turde forudsætte, selv om dette ikke var dens særlige Dont. Men dertil kommer endnu, at det paa en øde Kyst maaskee ofte kan være meget vanskeligt at tilveiebringe Folk, der forstaae sig paa saadanne Forhold, uden at benytte dem i begge disse Egenstaber. Jeg tør derfor ikke sige, hvorvidt det vilde være rigtigt eller forsvareligt at forbyde dem, der have med Redningsvæsenet at gjøre, bagefter, naar Mandskabet, forsaavidt saadant findes, er bjerget, da tillige at befatte sig med at bjerge Godset.

Møllen: Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at rette et Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister angaaende et Redningsapparat, der er inventeret af en her i Kjøbenhavn boende Mechanikus Winstrup, og den høitærede Minister har under Finantslovens Behandling givet mig et Svar derpaa, som er fuldkommen tilfredsstillende, idet jeg deraf seer, at Sagen ingenlunde er henlagt, men sat i Virksomhed. Da Redningsstationerne første Gang etableredes ved vore Kyster, var det nok ogsaa efter en fuldstændig Ufføgning og Undersøgelse af dem, for at komme til Kundskab om, hvor de meest passende Steder maatte være; men efter den Tid, og efterat de første Redningsstationer vare oprettede, har man efterhaanden fundet det fornødent at oprette forskellige andre, idet man, som den høitærede Minister hittede, har ladet sig lede af Erfaringen, der jo er den sikreste Vej. Det synes mig imidlertid, at allerede den Gang, da de første Stationer oprettedes, maatte man have haft en fuldstændig Erfaring med Hensyn til, hvor Kysterne i Særdeleshed vare farlige for de Søfarende, og det forekommer mig, at disse Erfaringer maatte kunne ansees for idetmindste at være ligesaa gamle som Stationerne; thi det er jo dog vel ikke, netop efterat Redningsstationerne ere blevne oprettede, at man har haft Leilighed til at gjøre disse Erfaringer, ihvorvel man fra den Tid af kan have haft større Opfordring dertil. Den ærede Rigsdagsmand her bagefter (Hassebalch) hittede blandt andet, at det dog omfider maatte komme til en Afslutning, og at muligens de i det foreliggende Lovudkast foreslaaede nye Stationer maatte be-